

142. Dobroma. w Lichnau

Zdál se mi této noci sen, *Ch. Káčel noc w noci se*
Ze můg milý ke mně přišel, *že moja mila pde sem*
Gá se probudjm, nic není,
Genom mé srdce sauzeny. *čim melom a tuji*

Bych měla posla tagného, *Mam pusti*
Co by mi šel pro milého,
Pospěš posličku gako pták,
Pozdrav milého na stokrát.

Posljček k hradu přibjhá,
Můg milý se z okna djvá:
„Vrať se posljčku vrať domů,
Že tam dnes giti nemožu.“

Až zjtra skoro ranjeko,
Dřjve než wygde slunečko,
Slunečko s hory vychádj,
Můg milý se nenachádj.

Ai milý gede po mostě,
Pod njm konjček za dvě stě,
Konjček pod njm laškuge
Mě srdečko se raduge.

Konjček zlámal nožičku,
Můg milý srazil hlavičku.
Zvuče hrany na vše strany,
Umřelo mé potěšenj.

Gednoho gsem milowala,
Toho gsem smutná pozbyla;
Umřel mi z wonné růže květ,
Mrzj mě celý šjrý svět.

z
ku
-ca 2.